

Morsun Bahçesi

Aysel Banu YAVUZAL

Morsun Bahçesi

Aysel Banu YAVUZAL

Parlak ve ayaz bir sabah, Mors buzlu kıyıda oturuyordu. Yumuşak mavi örgü atkısını takmış, güneşin karda parıldamasını izliyordu. Yanında Küçük Dalıcı Kuş, kırmızı yün şapkasıyla bir ayağından öbürüne zıplıyordu. "Bugün ne yapalım?" diye cıvıladı. Mors gülümsedi, uzun beyaz dişleri parladı. "Güzel bir şey yapalım," dedi.

Mors, Küçük Dalıcı Kuş'u düz ve pürüzsüz bir buz parçasına götürdü. "Burası bir bahçe olabilir," dedi. "Ama bahçelerde çiçekler ve ağaçlar olur." Küçük Dalıcı Kuş yuvarlak kafasını yana eğdi. "Burada çiçeğimiz yok," dedi. "Ama buzumuz var!" Mors'un küçük kara gözleri parladı. "Öyleyse bir buz bahçesi yapacağız," dedi. "Ve içini sevdiğimiz canlılarla dolduracağız."

Mors kalın yüzgeçleriyle oymaya başladı. Büyük bir buz bloğunu yuvarlak, tombul bir foka dönüştürdü. Küçük Dalıcı Kuş parlak kara gözleriyle izledi. "Tıpkı gerçek gibi!" diye sevindi. Minik bir buz parçası bulup küçük bir kuş oydu. "Bak, bu benim!" diye güldü. Mors başını salladı. "Mükemmel," dedi. "Bahçemiz büyüyor."

Tam o sırada Fok buzun üzerinde zıplayarak geldi. Gümüş grisi benekli tüyleri parlıyor, yüzgecinde sarı bir kurdele dalgalanıyordu. "Ne yapıyorsunuz?" diye sordu. "Bir buz bahçesi," dedi Mors. "Yardım edebilir miyim?" diye sordu Fok. "Elbette!" dedi Küçük Dalıcı Kuş. Fok kaygan bir buz kaydırağı ve minik bir buz balığı oydu. "Bu çok eğlenceli!" diye havladı.

Kar Baykuşu sessizce süzölüp indi. Beyaz benekli tüyleri kar gibi görünüyor, büyük altın gözleri sakindi. Küçük yeşil bir çantası vardı. "Bahçenizi gökyüzünden gördüm," dedi yumuşak bir sesle. "Çok güzel. Bir şey ekleyebilir miyim?" Mors başını salladı. "İnce işlere ihtiyacımız var." Kar Baykuşu, yumuşak ve yuvarlak kanatlı zarif bir buz baykuşu oydu.

Eğlenceye daha çok arkadaş katıldı. İki kutup tavşanı zıplayarak geldi ve küçük buz çiçekleri oydu. Bir deniz papağanı paytak paytak yürüyüp bir buz denizyıldızı yaptı. Herkes güldü ve birlikte çalıştı. Küçük Dalıcı Kuş, her yeni arkadaş için minik bir buz dalıcı kuşu oydu. "Bahçemiz yaban hayatıyla dolu!" diye cıvıladı. Mors gülümsedi. "Ve arkadaşlarla dolu," dedi.

Buz bahçesi büyüdükçe büyüdü, parladıkça parladı. Buz foklar, buz baykuşlar, buz tavşanlar ve buz kuşlar vardı. Her heykel güneşte pırıl pırıl parlıyordu. "Bu bir kutlama gibi," dedi Fok, neşeyle zıplayarak. "Kutup yaban hayatının kutlaması!" diye onayladı Kar Baykuşu. Mors etrafına baktı ve hava soğuk olmasına rağmen içi ısındı.

Ama sonra buzun üzerinde güçlü bir rüzgâr esti. Heykelleri sarsıp herkesi titretti. "Olamaz!" diye bağırdı Küçük Dalıcı Kuş. "Rüzgâr onları devirebilir!" Fok endişeyle baktı. "Ne yapabiliriz?" diye sordu. Mors bir an düşündü. "Birlikte çalışabiliriz," dedi. "Bahçemizi korumak için bir kar duvarı yapalım."

Herkes yardıma koştı. Fok büyük kar topları yuvarladı. Tavşanlar boşlukları yumuşak karla kapattı. Kar Baykuşu uçup üstünü düzeltti. Küçük Dalıcı Kuş köşelere minik kar tuğlaları sıkıştırdı. Mors güçlü yüzgeçleriyle en büyük kar toplarını yerine itti. Rüzgâr uğulduyordu ama arkadaşlar çalışmaya devam etti. Yavaş yavaş kar duvarı yükseldi ve güçlendi.

Duvar bitince rüzgâr dindi. Buz heykeller güvende ve parıldayarak duruyordu. "Başardık!" diye sevindi Küçük Dalıcı Kuş. "Birlikte," dedi Mors. Fok sevinçle zıpladı. "Bahçemiz şimdi daha da güzel!" Kar Baykuşu başını salladı. "Ve dinlenmek için sıcacık bir yerimiz var," dedi, duvarın arkasındaki sığınağı işaret ederek.

Arkadaşlar kar duvarının arkasında birlikte oturdu. Mors çıtır çıtır yosun atıştırmalıkları paylaştı. Küçük Dalıcı Kuş, yüzmeyi bilmeyen bir balık hakkında komik bir hikâye anlattı. Herkes güldü. "Birlikte sanat yapmak en güzeli," dedi Fok. "Ve arkadaş olmak," diye ekledi Kar Baykuşu. "Hepimizin yardım etmesine sevindim," dedi Mors. "Bahçemizi özel yapan da bu."

Güneş batmaya başlarken gökyüzü pembe ve altın rengine döndü. Buz heykeller mücevher gibi parladı. "Bakın!" diye fısıldadı Küçük Dalıcı Kuş. "Işıқта dans ediyorlar!" Arkadaşlar hayranlıkla izledi. "Yarın yine gelelim," dedi Fok. "Daha çok heykel ekleyebiliriz." "Ve daha çok arkadaş," dedi Kar Baykuşu. Mors gülümsedi. "Bahçe büyümeye devam edecek," dedi.

Ertesi gün daha da çok hayvan geldi. Genç bir kutup ayısı yavrusu minik bir buz ayı oydu. Bir grup kar kiraz kuşu buz kar taneleri yaptı. Küçük Dalıcı Kuş her birini neşeli bir cıvıltıyla karşıladı. Mors nerede oyacaklarını gösterdi. "Herkes bir şey ekleyebilir," dedi. "Bahçemiz hepimiz için."

Buz bahçesi herkesin en sevdiği yer oldu. Hayvanlar oynamaya, oymaya ve hikâyeler paylaşmaya geldi. Fok tavşanlara kaymayı öğretti. Kar Baykuşu kiraz kuşlarına ince desenler yapmalarında yardım etti. Küçük Dalıcı Kuş her yeni arkadaşın minik bir buz heykelini oydu. Mors mutlu gözlerle izledi. "Bu şimdiye kadarki en güzel bahçe," dedi.

Bir akşam Mors herkesi etrafına topladı. "Biliyor musunuz," dedi, "başladığımızda sadece ben ve Küçük Dalıcı Kuş vardık. Şimdi bize bakın." Arkadaşlar sevinçle bağırdı. "Yaratıcılık arkadaşları bir araya getirir," dedi Kar Baykuşu bilgece. "Ve arkadaşlar yaratıcılığı getirir," diye ekledi Küçük Dalıcı Kuş. "Ve sevgiyi," dedi Fok, Mors'a sokularak. Mors'un mavi atkısı esintide dalgalandı.

Böylece morsun bahçesi mevsimden mevsime büyüdü. Burası buz heykellerin ve sıcacık kalplerin yeri. Gelen her hayvan kendini hoş karşılanmış hissetti. Ve herkes birlikte sanat yapmanın eğlenceli olduğunu, fikirleri paylaşmanın dostlukları güçlendirdiğini öğrendi. Mors ve Küçük Dalıcı Kuş hâlâ her gün yeni heykeller oyuyor, arkadaşlarla çevrili olmaktan mutluluk duyuyorlardı.